

Bản Hùng Ca Còn Mãi

Xa quê hương từ tháng Tư năm ấy
Năm mươi năm, bao vật đổi sao dời
Dòng Hậu Giang còn chảy mãi chưa thôi
Ngày tháng cũ vẫn không rời tâm khảm!

Nơi viễn xứ ngóng trông về dĩ vãng
Những chiều buồn vọng đất Mẹ xa xôi...
Gót giầy sắt từng in dấu muôn nơi
Không hổ thẹn thân làm trai thời chiến!

Giữ tình hoa bốn ngàn năm vẫn hiển
Vị yên lành Nam nước Việt thân yêu
Dấn xâm lăng gây tang tóc tiêu điều
Hồn bội tín, căm phẫn phường bất nghĩa!

Nguyện xả thân vì tự do chính nghĩa
Dâng cuộc đời cho chân lý, xông pha
Mùa xuân này nối tiếp những xuân qua
Mãi vang danh bản hùng ca của lính!

Nguyễn Việt Nữ

mùa xuân 2025

Hoài Niệm

Khi quầng trời cao bỗng đổ mưa
Mối hay ngày tháng đã giao mùa
Mối hay tóc đã pha màu trắng
Và bước chân đời lạc dấu xưa

Khi cánh hoa tàn rụng xác xơ
Mối hay người ấy vẫn mong chờ
Mối hay mình vẫn còn thương nhớ
Đâu đã qua rồi bao ân thơ

Khi hồn thiêng sông núi để tang
Tiếc thương chính nghĩa ngọn Cờ Vàng
Đất nước rơi vào tay cộng phỉ
Hận sâu vong quốc thưở nào tan

Khi gió phượng ngàn mang lá đi
Đời xuôi theo những bước cuồng si
Ta đành cầm nín làm cây cỏ
Trong chuyến tàu qua khúc biệt ly

Mạc Phi Hoàng